



סמל פלישמן יוסף

2158038

בן טובה ומשה

נולד ב- י"ד אדר תשי"ד 17.2.1954

התגייס לצה"ל במאי 1972

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- כ"ו תשרי תשל"ד 22.10.1973

בקרב על החרמון

במלחמת יום הכיפורים.





יוסף פליוסמן

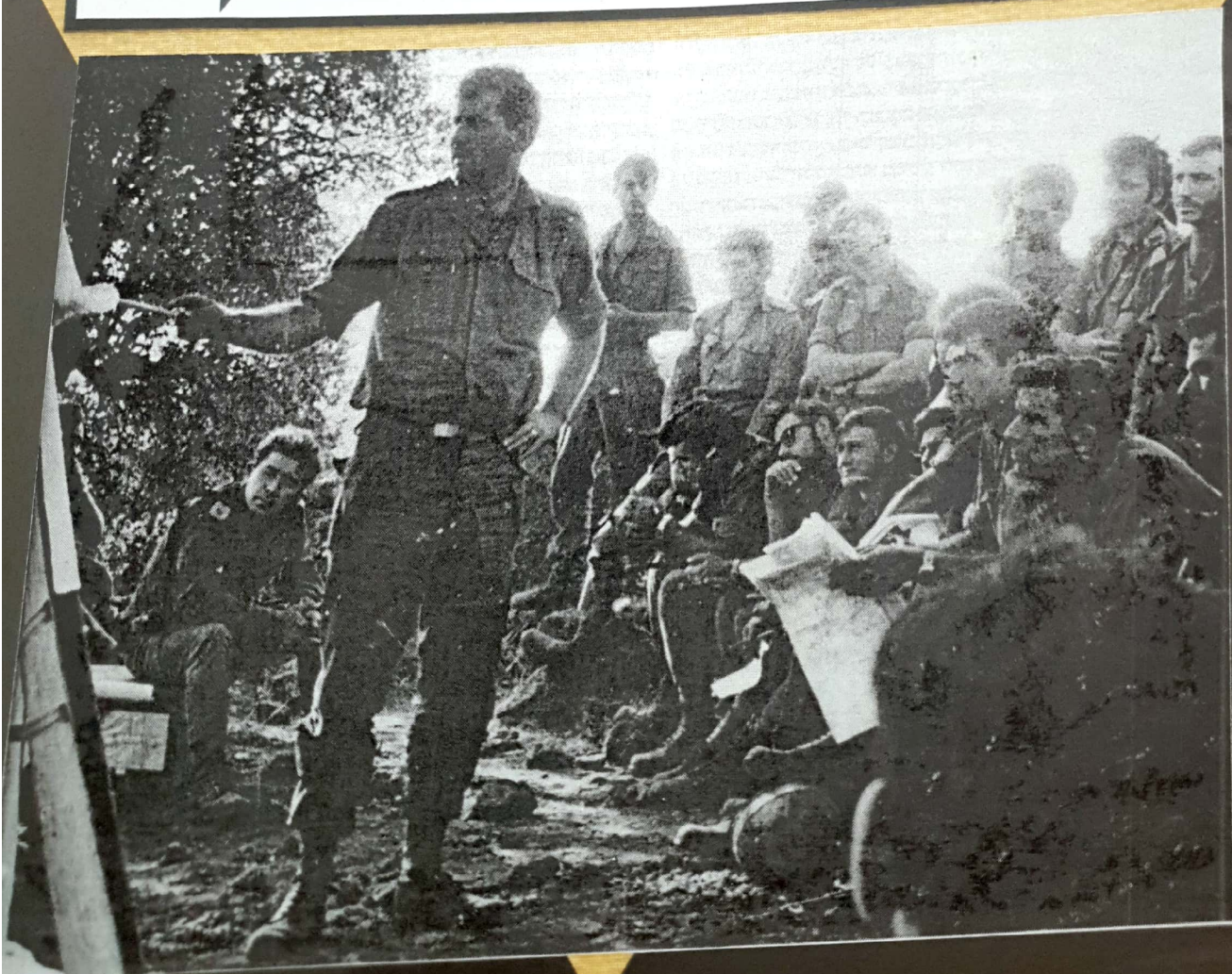
יוסף, בן טובה ומשה, מניצולי השואה, נולד ביום י"ד באדר תשי"ד (17.2.1954) בטירת יהודה. הוא למד בבית-הספר היסודי הממלכתי-דתי "נר עציון" בפתח תקוה, והמשיך בלימודים על-יסודיים בבית-הספר התיכון-מקצועי "תורה ומלאכה" בפתח תקוה, במגמה של מסגרות מיכניות. בן זקונים היה יוסי להוריו, שידעו את מוראות השואה ובאו ארצה כדי לשכוח את הכאב ולפתוח דף חדש בחייהם. מילדותו התעניין יוסף בכל דבר שראה, ונהג להציג שאלות להוריו, לאחיו המבוגר צבי, לגנות בגן הילדים ואחר-כך למוריו בבית-הספר. הוא הצטיין כתלמיד חרוץ וירא שמיים. כתום שמונה שנות לימוד, עשה שנה אחת בכפר חב"ד כדי להגשים הלכה למעשה את עיקרי הדת. מאחר שביקש לרכוש מקצוע, שיאפשר לו לעזור בפרנסת המשפחה, בחר להשלים את לימודיו במגמה של מסגרות מכניות. הוא היה חובב ספורט ומכל ענפי הספורט אהב במיוחד את משחק הכדורעף, והשתתף במשחקי קבוצת הכדורעף של "אליצור" פתח תקוה, וגם חזה במשחקי הליגה. הוא אהב לטייל בארץ והכיר היטב פינות רבות בה. תמיד חקר ודרש בשמותיהם של צמחים ופרחי-בר, ושקד על לימוד ההיסטוריה של עם ישראל. הוא היה נער חברותי ואהוב על כל חבריו. חברו אלי אמר כי קשה לו להאמין שיוסי, ידידו הטוב, נלקח לבלי שוב: "אנו מחכים שתבוא, שתחזור, וכהרגלך, תקדמנו בברכת 'אהלן!' לבבית, שתשאל - 'מה עושים במוצאי-שבת?'". אחד מחבריו סיפר על כינוי החיבה שניתן ליוסי - "פלסטה", והסביר: "פלסטה אינו סתם כינוי. זוהי אישיות. פלסטה הוא בחור שכולם חיבבו, בחור שחיבב את כולם. פלסטה הוא בחור עליז ושמח, שנהג לחייך גם בשעות קשות". חברו אליעזר סיפר על פעלתנותו של יוסי וחברתו ברכה ציינה את צניעותו הרבה של ידיד נעוריה. "לעולם לא נשכח אותו, את חיוכו הרחב, את עיניו הרכות, העדנה והצחוק, מבטו העליז והשוקק", אמרה חברתו חיה, בשם כל חבריו של יוסי. הוא היה עלם גבה-קומה וצנום, בן מסור להוריו ואח אוהב לצבי הנערץ עליו. יוסף גויס לצה"ל בראשית מאי 1972, והוצב לחיל הרגלים. לאחר הטירונות התנדב לשרת בסיירת "גולני", השתלם בקורס קשרים גדודיים ושירת כקשר ביחידה קרבית. על דרכו בצה"ל סיפר אחד מחבריו ליחידה: "יוסי מילא תפקיד של קשר, תפקיד שהיה קשה מבחינה גופנית, מכובד וחשוב מכל הבחינות. אני זוכר כיצד היה עליו לעבור עשרים וחמישה קילומטרים כשהוא נושא על כתפיו מכשיר קשר שמשקלו שנים-עשר קילוגרם. יוסי עזר לאלה שהתקשו בדרך, הוא עודד את רוחם". בתקופת שירותו בצבא הקפיד לשלוח מכתבים להוריו, שכן ידע מה רבה דאגתם לו. הוא אימץ את ידיהם והבטיח לבוא ולבקר, ומשהיה בא הביתה לחופשה קצרה, ביקש לשמוע על כל אשר התרחש בבית בהעדרו. על עצמו לא סיפר הרבה ולא התרברב בהישגיו. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים מיהר יוסי ליחידתו. אמו ביקשה לעכב בעדו, אך הוא לא נענה לה ויצא לדרכו. צו-הקריאה הגיע לאחר צאתו מן הבית. במכתב מן החזית כתב להוריו: "תסלחו לי שביום הכיפורים הלכתי... לא ידעתי שזה עד כדי כך... דרך אגב, לא צריך לפחד, אנחנו כבר בפנים והכל בסדר". יוסי לחם כקשר בחזית רמת הגולן, והיה בין הלוחמים שהשתתפו בקרב על כיבוש מוצב החרמון. ביום כ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973) נפגע יוסי ונהרג בקרב עקוב מדם על החרמון. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בפתח תקוה. השאיר אחריו הורים ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל. במכתב תנחומים להורים השכולים כתב מפקד היחידה: "הקרב על החרמון היה אולי הקשה ביותר במלחמה זו. בנכס, שנפל בקרב זה, נלחם יחד עם חבריו כפי שנלחם רק מי שידוע למען מה הוא נלחם, באומץ ובגבורה, במסירות ובהקרבה". הוריו של יוסף הקימו קופת גמילות-חסדים בשם "חסד יוסף", לזכרו של בנם יוסף ז"ל; כן הוקם בית-כנסת לצעירים, בשם "במעלות קדושים", לזכר חללי שכונת מגוריו של יוסף, והוא משמש לתפילה וללימוד לצעירי השכונה, בשבתות ובמועדים; חבריו רשמו דברים על דמותו בחוברת זיכרון שהוקדשה לזכרו.

יחי זכרו ברוך

התקפת הנגד בחזית הצפון (8 עד 10 באוקטובר 1973)
 התקפת הנפל של חטיבת גולני בנסיון לשחרר את מוצב החרמון
 הישראלי, ביום שני ה-8 באוקטובר 1973, היתה ראשיתה של
 התקפת נגד גדולה של כל כוחות צה"ל ברמת הגולן. מתקפת הנגד
 התנהלה במשך שלושה ימים רצופים, 8 עד 10 באוקטובר 1973,
 ובסופה נחדמו הכוחות הסוריים משטח הגולן, וצה"ל הגיע חזרה עד
 ל"קו סגול".

"המאמץ העיקרי" של כוחות פיקוד צפון היה מכוון להדיפת הסורים
 מהשטח, שנכבש על-ידם בדרום רמת הגולן (מגבול קונייטרה-נפח
 בצפון-מערב ועד גיזרת רפיד-רמת מגשימים בדרום-מזרח); אוגדת
 תא"ל מוסה פלד ואוגדת האלוף דן לנר פעלו במשותף בצירים:
 רמת מגשימים-ג'וח'דר, גמלא-כודנה ויהודיה-חושניה.
 אוגדת תא"ל רפאל איתן, בתוכה לוחמי חטיבת גולני לרבות חיילי
 גדוד "גדעון" ולוחמי חטיבה 7 לרבות חיילי גדוד הטנקים "סער",
 סייעה למתקפת הנגד הפיקודית. חטיבת הטנקים בפיקוד "יאנוש"
 ברגל בלמה בקרבות שב"ש קשים ביותר בגיזרת קונייטרה
 והחרמונית, וצוות קרב גדודי מוגבר של חטיבת גולני בפיקוד אמיר
 דרורי הופעל כאמור בנסיון לשחרר את מוצב החרמון.

קבוצת פקודות לפני הקרב



כיבוש מוצב החרמון (בוקר 22 באוקטובר 1973)

ואו, לקראת שחר ה'22 באוקטובר 1973, גילו כנראה לוחמי חטיבת גולני, נושאי תג העץ, מידה נוספת של כוח סבל, עקשנות ועיקשות, התמדה ודבקות במטרה, ומתוך הכרת חשיבות המשימה ורצון אדיר המונע על-ידי גאוות יחידה מיוחדת במינה הצליחו לשבור לבסוף את ההתנגדות הסורית ב"דרך אל היעד". פלוגת תגבורת מכוח החסימה, מגדוד "אריות הגולן" שנשלחה לסייע בפינוי הפצועים וההרוגים של גדוד "הבוקעים הראשון", בסיוע הפגזה ארטילרית צמודה וכבדה – הצליחה יחד עם לוחמי פלוגה א' של הגדוד להשתלט על אזור "גבעה 17" במרחק של 600 מ' מן המוצב עצמו.

בשעה 6.00 החלו חיילים וקצינים סורים לנטוש את עמדותיהם ולנוס צפונה (חלקם נהרגו וחלקם נשבו אח"כ ע"י כוח דו-פלוגתי של הצנחנים, שהתקדמו מכיוון צפון אל עבר מוצב החרמון).

בשעה 9.00 כותר מוצב החרמון ע"י חיילי גולני. חבלני פלוגת ההנדסה בדקו היטב את כל הכניסות מחשד למיקוש, וב-10.30 טוהר המוצב סופית. בשעה 11.00 הונפו סוף סוף דגל החטיבה ודגל המדינה במרומי המוצב הישראלי, ומפקד הכוח דוד כץ (כצ'לה) דיווח מבלי להקפיד על כללי הדיבור בקשר: "תחנות כל העולם הקשיבו, החרמון בידינו!"



מבצע "קינוח" - כבוש מוצבי החרמון

ליל 21/22 באוקטובר עד צהרי 22 באוקטובר 1973

לא בגדי כונן החרמון המושלל והנבחר הזה, לאחר מלחמת יום הכיפורים. "החרמון של גולי" בקרב משוכש, ארוך וקשה ב"ומים הנוראים" של אוקטובר 1973. מול האויב הסורי, קנו להם לוחמי החטיבה בדם, במאמץ ובקרבות את החרמון הנישא ואז המוצב שעליו, תחילה בשעות אחר הצהריים של ימית ה"א באוקטובר, נפל המוצב בידי חיילי קומנדו סורים. ב"א באוקטובר בר יוסו לוחמי החטיבה להעפיל ברכב וכרגיל אל החר ולשחרר את "העיניים של המדינה", אך לא הצליחו. לאחר שבמניעים של הפנות והפצצות ניסו שוב לוחמי החטיבה בליל ה"א-22 באוקטובר להחזיר לעצמם את השליטה במוצב החרמון. היה זה קרב לילה קשה וממושך בשטח שלעי קשה לתנועה מול התנגדות עזה ועיקשת של האויב הסורי. הקרב הוכרע על ידי אומץ ליבם ונבחרתם של הטוראים, חלוחמים מן השורה, שלא ויתרו ולא נשברו ולא הרפו, עד אשר השלימו את המשימה.



82.80 השירות השתלשט על הרצבל התחתון ועל אוכב 800 ללא קרב.

82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון.

השירות נלקח בבתקרי מורי המפקד טרן שטחיתו ניקס משתער על הפחץ נפצע והרצב ניד ליתן מוסת לחלצו והרצב איתן הורצב מנסה לחלצו את השירות תורג הבוקר משירות באש דרע"ים ו"א הסורים שבו נורנים

14. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון. 15. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון. 16. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון. 17. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון.

85.00 הטור הממונע נחקל במניעים. וחילים ודרום למרקס. פניו ר"ט פונעים ברחפור והוא כונן. הטור מפשיך בתנועה. דחפור שני עולה על מוקש ותקע. טנק שמנסה לחלצו עולה גם כן על מוקש והצור נחסם ימנית.

רכבל תחתון

רכבל עליון

מוצב כתר החרמון

הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

13. הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

10. הטור סופג אש חזקה. החילים יורדים מהחיל"מים ומסתערים במעלה המהלול. כל מפקדי הטנקים, ובהם מפקדם רס"ן יוסף נייס, נמנעים.

רכבל תחתון

רכבל עליון

מוצב כתר החרמון

הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

13. הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

11. המט"א אל"ם אמיר דרורי והמג"ד סא"ל יודקה נפצעים. המפקד עובר ליד יואב - קצין האג"מ

רכבל תחתון

רכבל עליון

מוצב כתר החרמון

הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

13. הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

12. מל"ח נבחרת מכוח החסימת. מג"ד "אריה הנול" מחפה על פתח פנעני נד' "הבוקעים" הראשון בפסית המזה ארטילרית בבדה מסייעת בשכירת ההגנה הסורית.

רכבל תחתון

רכבל עליון

מוצב כתר החרמון

הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

13. הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

14. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון. 15. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון. 16. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון. 17. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון.

רכבל תחתון

רכבל עליון

מוצב כתר החרמון

הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

13. הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

15. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון. 16. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון. 17. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון.

רכבל תחתון

רכבל עליון

מוצב כתר החרמון

הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

13. הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

16. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון. 17. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון.

רכבל תחתון

רכבל עליון

מוצב כתר החרמון

הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

13. הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

17. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון.

רכבל תחתון

רכבל עליון

מוצב כתר החרמון

הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

13. הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

18. 82.40 השירות נעה דרומה לטחיהו הרצבל התחתון.

רכבל תחתון

רכבל עליון

מוצב כתר החרמון

הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.

13. הכוחות סוריים את השטח. חילים סורים רבים נכבשים ואחרים מתמורים בשטח. הקצינים הסורים בורחים לשכניהם בלבנון.



צבא הגנה לישראל

2766, 3.3

7 ינואר 1974

יג טהח תשל"ד

אברהם

משפחה פזישמן

רח' לקיבא 14

פתח-תקוה

משפחה פזישמן היקרה!

יום-הכיפורים

בנכם רב יוסף נחל במחממה

הקרב על החומות האדומות 22.10.73

"מחממה" יום-הכיפורים "היתה זמא ספק הקשה במחממה ישראל, והיתה מחממה על חיינו בארץ זו. הקרב על החומות היה אלפי הקשה ביותר במחממה זו

בנכם שנפל בקרב זה, נאחם יחד עם חבריו נפיו שנאחם מי שידע זמאן מה הוא נאחם, באומץ ובקבוצה, במסירות והקרבה.

אז ננסה כי אז נאחם אנחנום על אקדן בנכם, זמאן שגם אנחנו חביון בקצוצ "הבוקרים - הראשון", יש היקשה על אקדן בן-אח, היקשה האווה בהיקשה נבלד, אנחנו שגנינו שבנכם נאחם בשליחתנו, ונבלד זמאנחה ששטה בין כלה.

פאד יהודה, סגן אלוף
מפקד היחידה

אברהם

יהי זכרו ברוך

מיליט לזכר חברי

מוצב החרמון - ישנם אנשים שמקום זה לא אומר להם כלום. אך לי מקום זה מספר הרבה. במקום זה שבגבול הסורי נהרג חברי הסובג ביותר על ידי מרצחים סורים במלחמת יום הכפורים. החברה כיבדו אותו "פלסטה". "פלסטה" זה איבו סתם כיבוי זו דמות אישיות של בחר שבתן את גופו למען המולדת. פלסטה הוא בחור שכולם חיבבוהו והוא חיבב את כולם. פלסטה הוא בחור עליז ושמח שהיה מחייך אפילו במצבים קשים, ואח פלסטה אני לא אשכח איך היה מגיח בפתאומיות בקריאות האופייניות שלו כגון: "סוסולי" כיצד חיבב את כולם ותמיד שאל "איפה כל החברה?" לא אשכח את הימים והלילות שעשיבו יחדיו מתחילת ביה"ס היסודי עד לבפילתו בחרמון.

יוסי עם מותך כאילו ביקרע לי חלק מגופי, עם מותך חש אנוכי שחסר לי משהו מעצי שלי.

לומר את האמת אני לא מאמין ולא מסוגל לעכל את הבשורה האיומה הזו, מפני שאני בטוח שבפילתך זו רק בפילת הגוף אך רוחך ובישמתך בשארה איתנו.

דבר אחד אני מבטיח לך ייסי, שכל עוד אני חי, אותך לא אשכח.

הרשקוביץ. מ.



...אך נבחר את כולם
את יפה הבגדים והתואר
כי רעות שבבאת, לעולם
לא תתן את לבך לשכוח.
אהבה אקדשת כום
את תשובי כנול לעולם.

חיים

הרא רצא למלחמה - ירוס י

לעולם לא אשכח
את היום בו הלך
אד הלך לעולם ולא שב,
לא ארע על מה ולמה
ובפשי כה בפעמה
בחשבי איך... איך, הוא היה.

לעולם לא אשכח
חיוכו הרחב
ששלח בזוהר בוקק,
את עיניו הרכות
העדבה והצחוק
מבט עליז ושוקק.

הוא הלך לבלי שוב
במבט כה עצוב
כנביא לרעות הנאות,
תזכיריני בקש
והלך אל האש
ובלעבי בותרו רק זכרונות.



אברמוביץ, חיה



חלפו עברו חורשים מאז התוודענו למר המורת אודותיך.
המציאות הקשה מכה בנו, והלב ממאן להאמין.
קשה לכתוב ולספר על בחור כה צעיר... שהיה,
עלם חסודות שזה שמה החל את חייו.
ועתה הוא איבד.

לכל חבריו ולכל אלו שהזכירוהו יהיה זה מזוטר
למנות את כל תכונותיו, אך לאלו שיוסי הינו דמות
אלמונית, רוצה אני לאמר שחם הפסידו
אדם בחמד טוב-לב ומסור לכל.
ואנו שדמותו תמיד אנפפת אותנו, אנו זכינו
בכאב המר כפעם האחרונה שראיתו, גם אז היה
הוא לברש מדים מאובקים של גולבי... בעבורה
הוא ספר שסיים את אימוני הקיץ, את האימונים
שהובילו אותו אל המורת, ואותנו אל השכול.
את קומתו הזקופה, בלוריתו השחורה, והחיוך המקסים
יותר לא בראה!

יוסי על ארצך הגבת וכגיבור נפלת.
לעד לא נשכחך, לבצח בזכור.

הי זכרו ברוך!

בורה.





פלוישמן יוסף ז"ל

1954-1973

